

4.	Дружба і товариськість	IX I-го н.р.	3,11±0,26		
		VI I-го н.р.	3,21±0,18	0,10	3,2
		VI II-го н.р.	3,32±0,23	0,21	6,7
		VI III-го н.р.	3,68±0,19	0,57	14,6
		VI IV-го н.р.	4,01±0,20	0,90	28,9
5.	Відношення до природи	IX I-го н.р.	3,11±0,12		
		VI I-го н.р.	3,31±0,09	0,20	6,4
		VI II-го н.р.	3,49±0,14	0,38	12,3
		VI III-го н.р.	3,51±0,16	0,40	12,9
		VI IV-го н.р.	3,52±0,13	0,41	13,2
6.	Відношення до суспільної власності	IX I-го н.р.	3,21±0,17		
		VI I-го н.р.	3,42±0,14	0,21	6,5
		VI II-го н.р.	3,69±0,17	0,38	11,2
		VI III-го н.р.	3,84±0,18	0,63	19,6
		VI IV-го н.р.	4,10±0,27	0,89	27,7

Таким чином, активізація виховної ролі дисциплін навчального плану, підвищення питомої ваги виховних заходів у планах кураторів, підвищення уваги до студентського самоуправління, виконання завдань під час роботи в дитячих таборах відпочинку та участі у туристичних походах продемонстрували позитивну тенденцію показників моральної вихованості за період навчання.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Бабанский Ю.Н. Оптимизация процесса обучения. М., Педагогика, 1987-98 с.
2. Гурова Р.Г. Применение социологических методов в педагогических исследованиях. – В кн.: Проблемы методологии педагогики и методики исследований (под редакцией А.М. Данилова, Н.И.Болдырева). М., 1983.
3. Критерии и методика определения нравственного воспитания школьников. Методические рекомендации для руководителей школ. Киев, 1984, с. 19.
4. Марьенко И.С. Критерии нравственного воспитания и основы методики выявления уровней её развития у школьников. // Измерения в исследовании проблем воспитания. Тарту, 1973. – 80 с.
5. Методы педагогических исследований /под ред. А.И.Пискунова, Г.В.Воробьева.- М.- 1981.

ВИЗНАЧЕННЯ ШЛЯХІВ ФОРМУВАННЯ ОРГАНІЗАЦІЙНИХ ЗАСАД ДІЯЛЬНОСТІ ЦЕНТРІВ ФІЗИЧНОГО ЗДОРОВ'Я НАСЕЛЕННЯ “СПОРТ ДЛЯ ВСІХ”

ОЛЬГА ЖДАНОВА, ТЕТЯНА ГОСПОДАРЧУК
*Львівський державний інститут фізичної культури
Волинський державний університет імені Лесі Українки*

На шляху розбудови України, її прагнення стати повноправним членом Європейського співтовариства великого значення набуває поширення на її теренах міжнародного руху “Спорт для всіх”, який розглядає фізкультурні заняття як

невід'ємне право кожного громадянина, незалежно від вікових, статевих, етнічних відмінностей, соціального статусу і можливостей. Цей феномен світової общини, який має прихильників у багатьох країнах, направлений на зміцнення здоров'я і розвиток фізичної підготовленості населення за допомогою спортивних та рекреаційних видів оздоровчої рухової активності. Постановою Кабінету Міністрів України від 18 січня 2003 року № 49 в країні розпочалося утворення Всеукраїнського, обласних та міських центрів фізичного здоров'я населення "Спорт для всіх". Для активізації руху "Спорт для всіх" в Україні необхідно виконати ряд практичних заходів державними та громадськими організаціями. В першу чергу повинна активізуватися фізкультурно-оздоровча діяльність різних верств населення за місцем проживання. Спортивні та оздоровчі клуби, фітнес – центри, які функціонують в даний час, повинні стати первинною ланкою в системі спорту для всіх.

Як зазначається у проекті Національної Доктрини розвитку фізичної культури і спорту, пріоритетним завданням сфери є виховання національних традицій прихильності до оздоровчої рухової активності як важливого компоненту здорового способу життя особистості.

В багато чисельних друкованих працях (М.Амосов, Л.Іващенко, О. Куц, Т. Крушевич та ін.) фахівці називають необхідним обсяг рухової активності дорослої людини, який складає 6-8 годин на тиждень. Тільки такий обсяг можна назвати раціональним, спроможним протистояти серцево-судинним захворюванням, гіподинамії та ін.

Кожен українець має усвідомити необхідність докладання максимальних зусиль у використанні доступних засобів фізичної культури для підвищення своєї фізичної підготовленості, функціональних можливостей організму, профілактики захворювань, зміцнення здоров'я, організації активного дозвілля, сприяння успішній соціалізації на всіх етапах життєдіяльності. Сучасні умови функціонування оздоровчих клубів та осередків надають, в основному, платні послуги, які не для всіх є доступними і не завжди дають змогу досягти раціональних обсягів рухової активності. Тому вивчення можливостей поєднання групових (спеціально організованих) та індивідуальних (самостійних) видів оздоровчої рухової активності в діяльності Центрів фізичного здоров'я населення "Спорт для всіх" є актуальним.

Метою дослідження, яке нещодавно розпочато, є розробка, теоретичне обґрунтування та експериментальне апробувати комплексу заходів активізації залучення населення до рухової активності в рамках Центрів фізичного здоров'я населення "Спорт для всіх".

Для досягнення поставленої мети визнано необхідним:

- Провести соціальний моніторинг рівня залучення різних груп населення до фізкультурно-оздоровчих і спортивних занять.
- Провести аналіз діяльності, матеріально-технічної бази установ і осередків області, які надають фізкультурно-оздоровчі послуги населенню.
- Дослідити роль лікувальних установ в залученні населення до регулярних фізкультурно-оздоровчих занять.
- Сформувати організаційну модель фізкультурно-оздоровчої діяльності Центрів фізичного здоров'я "Спорт для всіх", яка дає можливість поєднання групових та індивідуальних видів оздоровчої рухової активності населення.

Передбачається, що розроблені та впроваджені організаційні засади поєднання фізкультурно-оздоровчої діяльності населення у клубах і осередках із самостійними оздоровчими заняттями дадуть можливість: профілактики захворювань, протистояння

гіподинамії, досягнення оптимальних обсягів рухової активності, покращення стану здоров'я населення.

Матеріали роботи будуть призначені для подальшого використання у практичній діяльності обласних та міських Центрів фізичного здоров'я "Спорт для всіх", визначення ефективних шляхів активізації організованих та самостійних фізкультурно-оздоровчих занять, з врахуванням результатів соціального моніторингу.

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РУХУ "СПОРТ ДЛЯ ВСІХ"

ВІТАЛІЙ ЛУКАЦУК

Харківський національний університет ім. В.Н.Каразіна

Інтеграційні процеси, що стрімко поширювались в країнах Західної Європи після другої світової війни, сприяли тому, що міжнародний рух «Спорт для всіх» у другій половині ХХ ст. набув глобального розповсюдження. Він підтримується державними і суспільними фізкультурно-спортивними й іншими масовими організаціями більшості країн, оскільки має місією оптимальне задоволення потреб людей у фізичному удосконаленні і рекреації (recreation - англ. - відпочинок, відновлення сил, розвага).

На наш погляд, характерними тенденціями цього руху є:

- зростання чисельності, масовості учасників кампанії «Спорт для всіх» за рахунок введення диференційованих для різних груп населення програм занять фізичними вправами і, як наслідок, широкої агітаційно-пропагандистської і рекламної діяльності засобів масової інформації;

- поширення науково-популярних і методичних знань про користь занять фізичними вправами як головний стимул залучення дорослого населення до систематичних занять фізичною культурою, оздоровчим спортом і як основний зміст інформаційного матеріалу засобів масової інформації в агітаційно-пропагандистській діяльності;

- переважне використання індивідуальних форм занять і мотивів досягнення особистого добробуту;

- зростання ролі держави в організації і здійсненні соціально-педагогічного керування «масовим спортом», оскільки фізична культура і спорт являють собою визнаний важливий компонент соціального способу життя і не залишаються лише особистою справою окремого індивідуума.

В даний час у Західній Європі існує система координації і керування масовим спортом, що складається з трьох організацій:

1. Координаційна група – вимагає представників урядових і неурядових організацій. Група виконує функції планування спільних дій країн-учасниць і здійснює контроль за виконанням цієї діяльності.

2. «Кліринг Хаус» - центр, дислокований з 1971 р. у Брюсселі і здійснюючий інформаційний обмін між країнами з різних аспектів діяльності в рамках кампанії «Спорт для всіх».

3. Консультація неурядових організацій, яка служить для обговорення питань планування і реалізації програм співробітництва. До складу цієї організації входять представники молодіжних, жіночих, промислових, банківських, рекламних організацій, а також засобів масової інформації і багато інших.